

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papírnagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
-éves évre 4 frt.
félévre . . . 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
□ ezertiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlér sora 20 kr.

Nagy-Enyed város üdvözlöte Jókai Mórhoz.

Mélyen tisztelt hazánkfia!

Nagy-Enyed város képviselőtestülete az egész polgárság nevében őszinte hálaérzettel, hazafias tiszta örömmel üdvözöl Téged dicsőséges írói pályád félézredados örömmünnepe.

Fennkölt szellemed — fényes elmét őszinte természetességgel, gyöngéd szívet hősi bátorsággal, törhetetlen hazafi hűséget határtalan emberszeretettel párosítva és fényes összhangban egyesítve — egy küzdelmes félézredados keresztül dúsán termette nemes gyümölcseit az egész magyar nemzet, sőt a mévelt világ számára is.

Örömmel és hálaérzettel nyilváníthatjuk, hogy ezen félézredados alatt áldást hintő termékeny szellemed művei által örömmünkben és bánatunkban, derűs és borult napjainkban, dicsőségünkben és megalázott állapotunkban nemzetünk bátor, lelkes, hű vezére és tanító mestere voltál.

A költői ihlettség fenségével, bájával és kellemeivel tanítád nemzetet remélni, lelkesedni, küzdeni a szép haza fennmaradásáért, a jövő nemzeti nagyság és boldogság kivívásáért. A nemzetet megtartó családi élet igazságait, erényeit és boldogságait elbűvölő gyermek, magasatos férfi és szentséges nő eszményképekben örökítél meg néped lelkében.

Ilyen tanító mesterünknek vallunk Téged műveidben. Boldogok és büszkék vagyunk, hogy ezredéves nemzeti életünk diadal emlékei között ezeket felmutathatjuk a nagy világnak, s örökségül hagyhatjuk utódlainknak.

Fogadd ezekért tőlünk is az öröm és hála megemlékezés nyilváníását, félézredados írói pályád örömmünnepe.

Az isteni gondviselés élteted, áldást-hozó munkás szellemedet tartsa fenn nemzetünk járára sokáig és jutalmazzon Téged a nagy diadalhoz méltó örömmel!

Nagy-Enyed város képviselőtestületének 1893. december 1-én megtartott közgyűléséből.

Kovács Gyula,
polgármester.

Horváth József,
fűjeggző.

Az alsófehérmegyei tanítóegyesület

ü n n e p é l y e

1894. január 6-án.

Gyönyörű és minden tekintetben kiválóan sikerült ünnepélyt rendezett városunkban e hó 6-án, Jókai 50 éves írói működésének évfordulóján az alsófehérmegyei tanítóegyesület. Az országban sok helyen megülhették nagyobb pompával ez ünnepélyt, de melegebben, őszintébb lelkesedéssel bizonyára sehol. Az ünnepély ilyen sikerében nagy része van Nagy Lajos tanárnak, egyesületi elnöknek, ki rendkívüli buzgósággal, dicsőre méltó odaadással követett el mindent, hogy a lángeszű író nagy napját nálunk is ünneppé tegye. Rég nem látott közgyűlésünk színhelye, az új városház gyűlésterme oly intelligens közönséget, mint a minő ott a Jókai tiszteletére rendezett diszülésem megjelent. Ott láttuk a tanítóegyesületet tisztikarával élén, ott a megyei notabilitásokat a főispán vezérlete mellett, a kir. tanfelügyelőséget, tanárokat, és szép számú ifjúságot.

Az ünnepélyt a vegyes növendékkar „Hymnus” éneke nyitotta meg lelkesen előadva, mit Nagy Lajos tanár elnöki megnyitója követett. A közönség minden tagja mélyen meghatva hallgatta végig a minden részében emelkedett következő beszédet:

Tisztelt közgyűlés! Naggyeremű közönség!

E pillanatban országoszerű ünnepel a magyar nemzet. Ünnepl a legnagyobb magyar író áldásos munkásságának ötven éves fordulóját. Ezt ünneplni gyűlünk össze mi is. Naggyeremű közönség! Tisztelt közgyűlés! És midőn e végett elnöki tiszteletből kifolyólag megszólalok, nem feladatomban: festeni az ünnepelt férfiak pályafutását, törekvéseit, küzdelmeit és szenvedéseit, örömet-bánatát, és csodával határos nagy sikereit; a helyett áldom a gondviselést, hogy őt nekünk adta — nemes (jó) szívével, nagy tehetségeivel, bámulatos fantáziájával, derült humorával, lángoló hazaszeretettel; és megtartotta őt számunkra félézredados írói munkásság után is alkotó tehetségeinek kiapadhatatlan erejében; megtartotta őt, hogy lássa — miként Józsué — az ígéret földét, és gyönyörködhessenek, a mi után száz-ezrekkel együtt epedett, gyönyörködhessenek élte alkonyán a jobb korban: a nemzeti szabadság, méltóság és irodalom megizmosodásában! Igen! tisztelt naggyeremű közönség! A szabadság, méltóság és irodalom megizmosodásában! Mert e pillanatban az ünneplt férfival együtt ünnepl az irodalmunk, egész köznevelésünk és fajunknak szellemi suprematija is!

Irodalmunk megnőtt. A gyermekből férfi lett, erős idegekkel, hatalmas karokkal, nemesen kifejezett külső és belső idomokkal; férfivá, ki otthon van immár a forak és kormány, miniszterek fényes palotáiban; otthon a trón zsámolyán is. Költészetünk, prózánk egyaránt művészből, mint bármikor. Ma egy gyermek-ifjú,

vagy egy fölszerű hajadon, midőn még le sem rázta magáról az iskola porát, többformai, esztetikai érzékkel ír, mint akademikusaink azon korban, midőn Jókai első irodalmi kísérleteivel fellépett. Amellett irodalmunk minden ízében magyar, nemzeti. S kié az érdem mindezt? Sok mai tényezővel együtt — a bájos mesemondó-e, a nagy regélő-e: Jókai-e!

Megnőtt nevelésünk is; sőt a mit más nyugoti népek több mint száz év előtt könyv szerrel elérték, százados küzdelmek után és árán ugyan: köznevelésünk is immár nemzeti. Iskoláink falai közé a nemzeti szellem az irodalommal vonult be és annak segélyével hódít lépésről-lépésre mind jobban (inkább). Nevelés és irodalom közös célra törnek. A közös cél: ápolni és élesíteni a nemzeti érzést, a nemzeti öntudatot, mint szilárd sarkkővet egy szabad nemzeti állammak. Ezért ünnepe a mai ünnep nemzeti köznevelésünknek is!

De ünnepet ül ma Jókaiiban és Jókai által fajunk geniusza is: a magyar nemzetnek szellemi suprematija. Mert az ő dicsősége, mely tulszáll hegyen-bérczeken, átrepül tengereken és sivatagokon, téren és időn: az ő dicsősége visszazugárzik magára a fajra, a nemzetre; és minden memorandumnál jobban dokumentálja országunk-világnak nemes voltát a törzsnak, mely ilyen gyümölcsöket terem, és államalkotó, államfentartó erejét magának a fajnak!

Igen! O benne és ő általa megdicsőül maga a nemzet, egészében és részeiben egyaránt!

Azért had zengjen ő róla itten is a dal, szóljon a szónoki hév, szárnyaljon magasan a lelkesült óda!! Ünnepljünk!!

Az ünnepélyt megnyitom

Ezután Elekes László egyleti tagnak nagy előszeretettel megirt s alapos irodalmi ismeret eláruló ünnepi beszédét olvasta fel Sebestyén Sándor egyesületi titkár. A közönség a felolvasást lelkes éljenekkel szakította meg.

Szabó Jenő barátosi ev. ref. lelkész, egyleti tag lépett a közönség elé s elszavalta ez alkalomra irt ünnepi ódáját, mely lapunk kiadóhivatalában külön kiadásban fog megjelenni.

Az óda oly lelkesedést keltett, hogy annak momentán hatása alatt Dr. Havass Gyula kir. tanfelügyelő indítványa folytán az egyesület egyhangulag elhatározta, hogy annak egy díszesen kiállított példányát a Jókai kezéhez juttatja.

A jól sikerült ünnepélyt egy szabatosan előadott dal rekesztette be.

A derék egyesület a széppel a hasznost is egybe kapcsolni kívánván, a lélekelő ünnepély bevégezte után rendes ülést tartott, melyen Sebestyén Sándor rövid titkári jelentése után Derzsi Jenő tartott érdekesen megirt felolvasást, melyet a gyűlés tagjai élve-

A „KÖZÉRDEK” TÁRCÁJA.

JANUÁR 8.

NAGY-ENYED GYÁSÜNNEPE.

A collegiummal szemben levő bástya mellé eltemetett 49-es mátyrok felett tartotta B. Józsu Gy.

Ti nők s ti férfiak! kik össze-gyűltetek,
Engedjétek pár szót szótlanom veletek;
Kis figyelmet kérek, míg szómat hallatom!

A hol mostan állunk, e hely sötét nagyon . . .
Sötétjét fátkyaláng elűzni nem elég;
Gyűjtsük meg az emlékezés szörvénnyét!
Erőllen szavamot azért emelem fel,
Hogy éjjen ez a láng messziható fényvel,
Hatoljon be messze: szívekbe, vesékbe
S maradjon örökre oda, belénk véve!
Lobogj hát, égi láng! lobogással lobogj!
Fényednél lássanak azok is, kik vakok!
Hadd lássák: mit tesz az emberben az állat,
Emberiségét ha letéve járhat
S a mi jó, szép benne, elszakadna attól
Vérgőz vadképen szanaszét csatangol.
Lobogj hát, égi láng! lobogással lobogj!
Hadd lássák, fényednél azok is, kik vakok,
Hogy az a nép, melyre az ég megnézhet,
Miként roskad porba, vállán a kereszttel.
Lássák: minő gyász jut mindazoknak sorsul,
Kiktől az Istennek jósága el-fordul!

A multaknak képt részkéire idézem . . .
Virradat nyomában napszállat e képen!
Látom: a nap dicsőn, ragyogóan mint kel,
Országunkba szerte bibájós fényt hint el
S mint jó gyors repülő szárnyon az éjszaka,
Hogy a napnak fényét homályba burkolja.
Ott a virradatban — gyönyörűség nézni! —
Hona védelméért harca kel a férfi,
Nem csupán a férfi; egyaránt úgy s gyermek
Forgató lesz mind homontó fegyvernek!
Mit szó s irás kezdett, kard, pisztoly folytatta,
Folyt a hősi tusa, mint Titónok harca.
És aztán . . . mi lett, hogy éj borult mireánk?
Oh ne kérdezzétek — fáj nagyon — elbukánk.
Fenn a felhők felett, fenn a magas égből
Szégyen, bukás, gyász lön rendelve e népre,
Oh azok a hősök, a kik e gyászt látták
Gátolni nem tudták könnyeiknek árját.
De a mi városunk és népe nagy része
A gyász látásától meg leve kimélte.
Csakhogy az ár azért, hogy e gyászt ne lássa,
Drága volt: Nagyenyed város pusztulása.
Gyászhozóbb a gyásznál, kegyetlen kimélet!
Mindenek ura! ránk ezt miért mérted?
Miért engedél meg, hogy lelketlen hordák
E várost megdöntsék, népét legyilkolják!?

Ma negyvennégy éve! . . . Fűj emlékezet . . .
Megrendítő egy gyász . . . Borzasztó egy eset . . .
A város egy része gyantitlanul alszik,
A csombordi útról halk ropogás hallszik.
A hó ropog halkán alatta egy hadnak,
A melynek tagjai gyáván ovakodnak,
Hogy észre ne vegyék a város lakói:
Mint lopóznak oda orcmódra-gyilkolni. —
Oh te éj fajzatja, oh aljas gyűlevész!
Nálad többség, fegyver! . . . ott semmi! . . . Mitől félsz?!
Talán bánt téged a lelkiismereted?! . . .
Befogta a mocskok, nem bánt az, nem lehet.
Viszi a gyávóság . . . lopva lép a vad had . . .

Mikor aztán érzik, hogy már biztos vannak,
Ajakról állati kiáltás tör elő
— Melynek radságtól meffagy az agyvelő! —
Rohannak az úton, betérnek házakba
Gyilkolni, égetni mindenütt rabolva!
Mint az eb, a melyet megmart más dühödt eb,
Kitér rajta a düh s lesz egyre dühödtébb,
Vagy mint a hyena, mely a vért szagolja,
Issza, issza a vért s szomját még sem oltja:
Úgy a dühöngő mob . . . A merre csak jár,
Láng- és vértenger kelt undok nyomdokára.
Férfi, nő és gyermek, kit csak ez mekkapot,
Nem láthatta többé fölkelni a napot.
Nagyon sokat ilt meg e véstéjes horda
S a ki menekült is, jütött koldusbotra. —

És a megölt lelkek, az ártatlan lelkek
Egy része e hantnál nyert örök nyughelyet.
Hozzájuk jöttünk mi, hozzájuk jöttünk el
Áldozni nekik bánatos könnyünkkel.
Igen! azért jöttünk, azért itt e fáklják,
Azért zavarjuk meg sirók csöndes álmat,
Hogy mondjuk el nekik: Emlékezzünk rátok,
Előzők, rokonok, vér szerint, barátok!
Emlékezzünk, most is fáj gyász sorsotok,
S mig e város magyar, itt mindig fájni fog . . .
Emlékezzünk most is! . . . sajoj szívünk, agyunk!
Értetek bánattal, gyászszal telve vagyunk;
Könnyeinknek árja, mint eső, megered
S könnyeink közt mondjuk, hogy: Isten veletek!

Az Isten veletek! . . . S Isten e várossal
A mely meg volt verve keserűvel, bánattal!
Ezerszer annyi jó jöjjön a sok rosra;
Viruljon e város, Nagy-Enyed városa!

zettel hallgattak meg. — Sebestyén Sándor azon kérdést tette vita tárgyává: *Mi módon üdvözöljék az állami iskolákban a növendékeket és a belépő iskola-látogatót?*

Élénk vita után a közgyűlés előadó azon álláspontját fogadta el, hogy mindenféle szőlőforma mellőzésével a növendékek a belépő iskola-látogatót néma felalással üdvözöljék, mivel ez felel meg a pedagogia és aethetica, valamint a didactika követelményeinek.

A folyó ügyek letárgyalása után központi választmányi tagnak megválasztották Dömök Erzsébet polg. isk. igazgatót, jegyzővé Lázár Imre egyleti tagot.

A közgyűlést kedélyes banket követte, melyen sok lelkes felköszöntő mondatot úgy az ünnepeit Jókaira, mint közéletünk számos más jelesére. Sikertől pohárköszöntőt mondottak Csató János alispán, Dr. Werner, Váró Ferenc, Fogarasi Albert, Szabó Jenő stb.

Az egész napi ünnepnek méltó befejezését képezte az esti díszelőadás, melynek egész programja Jókainak volt szentelve.

Jókai „Régi dal, régi dicsőségről“ dalának mélabús hangjai, Szilágyi Rózsikának megkapó előadása, melynek tárgya Jókai „Szigetvári vértanúk“ drámájából az „Anna keserve“ részlet volt, csinos dolgok voltak. Majd Váró Ferenc tanár olvasott föl s ezután két Jókai-féle drámarészlet következett, melyekben Sebestyén Ferencz, Bihari Béla, Belle Lajos és Kovács L. (Gyulafehérvári országgyűlés) Berde Sándorné ó nagysága, Baranyai Károly és Székely Katinka k a. tüntek ki játékkal. Szabó Jenőnek ünnepi ódája s egy művészi előadott remek dal lelkes hangulatra ragadták az ünneplő közönséget. Végül tánc fejezte be a programot, a mi szintén jól sikerült. S most — referéndum végén — visszatértek azon állításhoz: a Jókai ünnepegyt nagyobb pompával megtarthatják sok helyen, de melegebben, őszintébb lelkesedéssel sehol.

Plures.

A Bethlen-főiskolai ifjuság Jókai-díszülése.

(1894. jan 7-ikén.)

Főiskolánk ifjusága nem szokott késni megtenni azon kötelemeket, melyeket a hazafiasság ró reá. Így szokta megülni a nemzeti ünnepeket. — Jókai Mór 50 éves írói működésének jubileumát bizonyos szokatlan lelkesedés nemzeti ünnepé emelte. És a collegium fiatalága nem késett részt kérni magának ebből az ünnepből sem.

Az országos ünnep napját elfoglalta magának egy más városunkban székelő cultur-egyesület. A collegiumi ifjuság ennel fogva másnapra tette díszülését, a melyről is referensünk röviden a következőket írja:

Kevés számú, de igen intelligens városi közönség s nagyszámú tanuló ifjuság jelenlétében folyt le a Bethlen főiskolai ifj. önképzőkör Jókai-ünnepélye f. hó 7-ikén délután, a régi városháza nagytermében. — 3 óra után nem sokkal felgördült a függöny s megzendült egy ügyesen megválasztott és betanított nyitány a Jókai-féle „Czigány báró“ operettéből. A főiskolai vegyes zenekar játszta karnagyuk, a kiválóan szakértő zene-tanár, Zayda János vezetése mellett.

Elnöki megnyitót az ifjuság elnöke, B. Józsa Gyula mondott a következőkben:

A könyörület angyala.

(Franciaából.)

(Folytatás és vége.)

Azután újra kezdé halkán s némi mélységgel: — Gorjut ur, bocsánatot kérek, hogy ha önnek alkalmatlanságot okoztam; megvallom, azt hittem, hogy meglágyíthatom önt. Nem mertem még csak föl is tetelezni, hogy oly érzéketlen maradna egy anya táj dalmára, ki ön előtt esdekel gyermekei nevében Ön eltaszit magától, szive bezárul előttünk; most csak Istenhez folyamodom. Ó talán könyörölgend rajtunk! Ah uram, nem kívánom, hogy valaha annyit szenvedjen mint én szenvedek!

Ezek után karjaiba vette gyermekét és hirtelen távozott.

Gorjut számadásait csendesen folytatta Gorjut kisasszony bezárta könyvét. Az utolsó lapra, a hol olvasott, két könyccsепpet hullatott.

Az ifju nő hazament; a gyermek még aludt, a tűz is kialvó felben volt, leült a bölcső mellé és keserve sen zokogott.

A kis Andris felé kapaszkodott, hogy nyakába csimpeszkedjék, s arcát csókjaival halmozta el.

— Hogy megrikatott édes mamám az a Gorjut ur, szóla egyszerre, ha nagy lesznek, meg is mondom neki majd. Ne sirj édes mama!

— No jó! látod, nem sirok többé.

— Hallgass csak, holnap karácsony; azt mondat, hogy az angyal cukrot hoz a jó gyermekeknek. Én is jó voltam, ugye mama, meg a kis testvérem is?

— Igen kedvesem, jók voltak mind a ketten.

— Hát eljön a jó angyal hozzánk ma éjjel?

— Ugy hiszem.

Milyen tisztelt hölgyeim és uraim! Szívesen köszöntöm önöket egyen-egyen és összességükben. Köszönetet mondok önöknek azért, hogy igénytelen ünnepélyünket becses megjelenésükkel emelni méltóztattanak!

Es üdvözöllek továbbá titeket is, ifju társaim, barátaim! kik a nemzet nagy testének haladásával együtt tartatok s kik ez előmenetelben azt a lépést sem kívántátok mellőzni, a melynek e mai napok a dátumai!

Tebát e most folyó időkben a nemzeti előhaladásnak egy ténye nyilatkozik meg s ti... azaz: mi nem akarunk ettől elmaradni.

Jerünk hát! tegyük meg azt a lépést! Szenteljünk ünnepet, az örömeink ünnepeit!

Igen! örvendezve ünnepeljünk! Mutassuk meg hogy ma már eljutánk az előhaladás azon fokára, a hoi élő nagyjainkat s azokban magunkat megbecsülhi tudjuk! Jertek ünnepeljünk örvendező szívekkel!

Egyes régi vallásokból átszarmazott a mai kor fiaihoz a hit, hogy az egyeseknek és a családoknak sorsait kétféle sajátos felső lények kormányozzák: a jó és a rossz mentők, avagy más szavakkal, megvan mindenkinek a maga jó s a maga rossz szelleme. Tovább menve, alkalmazták e fogalmakat a nemzetekre is. Elláttatának (fogalmilag) a népek sorsuiknak, jó és rossz intőzőivel daemónokkal és géniuszokkal, védzentekkel. A tisztult hit már tullevé magát e naiv képzeteken; de megtartotta a neveket s valahányszor csapás láogatott egy vagy más nemzetet, azt a demonnak, valahányszor pedig áldás szállott reá, azt a géniuszuk tulajdonította.

Hajh! sok esett az elsőnek rovására a mi nemzetünk történetében is! de — van-e ok? van-e jog tagadni: volt olyan dolog is, a mit bátran irhattunk a nemzeti géniusz áldásainak rovátába.

Volt alkalom, midőn termett e föld nagy dolgokat, nagy embereket, a mikért s a kikért csak halálal áldozhatunk a sors intőzőinek. — És a magyar föld mehe ilyenmü termékenységét illetőleg nem zárult be.

Ime! a most folyó országos ünnepek egyként szólanak tanubizonyságot, hogy nincs különben.

Ezelőtt körülbelül kerek 1/2 századdal előállott egy 20 évet még el sem ért ifju lény s helyet kért magának a gunyos rövidséggel „tollforgatók“nak nevezettek között. És népem géniusza megihleté az ifjunak tollát, hogy tartós, erős legyen az és hogy váljék csakhamar oly fegyverré, a mely előtt tiszteletadással hajolnak meg ezerek. Ime! A jó szellem egy lehelletet bocsátott a földre, s annak nyomán sokaknak-sokaknak gyönyörűsége, (mondhatnám) egy nemzetnek büszkesége lön. Az ifju munkált, míg férfi lön, hogy aztán mint férfi munkáljon, míg öreg leandett s most mint öreg munkál tovább... tovább...

Jókai Mór — tudjátok: róla van szó — életének maholnap hetvenedik évét tapossa s most is, mint öreg ember, dolgozik. De nem jól mondán: az ő munkája nem egy öreg emberé, ő úgy dolgozik most is, mint egy ifju: kitarthaton, fáradhatlanul.

Tisztelt hallgatóim! „Szép idő“nek mondják azt, a mit keresztül élt egy 70 év felé közelgő ember. És

ez a „szép idő“, az öregség már önmagára olyan, hogy tiszteletet követel. Hát még az a „szép idő“, a mely munkában telt és telik el?! Le a kalappal, urak! aze-lőtt, ki félszázadnál tovább élt a munkának! Jókai Mór ilyen! Ó a munka embere, még pedig az ember egyik legszebb működési terének, az irodalomnak munkása, szorgalmas napszámosa!

Örvendezve ünneplünk, hölgyeim, uraim! Örömmel üljük meg az évfordulót, melyen adatott nekünk egy olyan munkás, kinek keze dolga után a busulás napjaiban vigasz s a jöllet óráiban fokozódott jókedv, gyönyör áradott ezerekre.

Örömmel üljük meg az évfordulót, mely arra emlékeztet, hogy van ennek a sokszor megtiptort hazának egy géniusza, a ki hoz jót is a nemzetre, a ki terem ott s akkor, a hol s a mikor kell, embert a gátra!

Adja a Mindenható, hogy viradjon a négy folyó és három halom országára még sok hasonló évforduló, a midőn érezzük, hogy van szellem az égiek közt, mely nem engedi, hogy örök bu emészze Árpádnak fiát! mely védi a magyart. Legyen így, legyen így!

E forró ohajtással a nagyenyedi Bethlen-főiskola jelen, Jókai jubileumára rendezett díszülését megnyitottanak jelentem ki

A tapsokkal fogadott rövid, de velős beszéd után Sebestyén Ferencz adta elő Zajzon Mihály Jókai-óráját. Az előadás méltó volt a sikerült kis órához.

Következett erre az ifj. egyet titkárának, Hegyi Péternek felolvasása, melyben alapos utánjárásra s ügyes tollra valló ismertetését hallottuk az ünnepeit férfit munkálkodásainak.

A kiérdemelt tapok elhangzása után Borsai Samu derék dirigálása mellett a gymn. dalkör producalt precieül egy „ünnepi dal“-t.

Majd Kovács László gyönyörködtetett Jókai egy költeményének „A holt költő szerelmé“-nek sok tanulmányozásra valló elszavalásával.

Záradékol az összifjuság elénekelte a „Hymnusz“-t, hazafias ünnepeleink e régi, de mindig gyujtó program pontját.

A közönség lelkes hangulatban oszlott szét.

Cluqu.s — cluqu.s.

A népiskola szünidejében a növendékek számára kiadandó házi feladatok tárgyában.

Általános az a szokás az iskolában, hogy a tanulókat a tanítók, tanárok a karácsonyi, husveti s egyéb ünnepi szünidők alkalmával elhalmozzák mindenféle házi feladatok előkészítésével, rajzok, írásbeli dolgozatok, női kézi munkák elkészítésével tömeges ismétlések és emlékezesekkel. Minthogy pedig az említett szünnapoknak nem lehet az a célja, hogy a tanuló ifjuság napokon folytonosan tanulmányokkal és feladatok készítésével foglalkozzok, s mivel vezető nélkül, magára hagyva dolgozik. — egyuttal súlyosabb munkát is végezzen, mint végezne ugyan azon idő alatt a rendes eloadási napokon; — hanem az a célja, hogy az ifjuság üdüljön és szórakozzok, testileg, lelkileg felfrissülve fogjon a szünidő után munkához.

Ennel fogva a vallás és közoktatási-ügyi m. kir. Minis-ter ur, ő nagyméltosága 1893. évi december hó 19-én 61622. szám a. k. magas rendelete alapján utasítom az alsófehérvármegyei tankerület összes tanítóit, hogy

— De hát mama nekem ne hozzon cukrot.
— Nem akarod, hogy cukrot hozzon neked kedvesem?

— Nem, én kérem fogom az imádságomban, hogy nekem pénzt hozzon.

— Pénzt?

— Igen, hogy Gorjut ur ne rikasson meg többet. És a kis fiu letérdelt a szobácska közepén, kis kezeit összetette.

— Oh igen, imádkozzál, imádkozzál! szóla az anya. És ő is kis gyermeke bölcsője mellé térdele. Sötét éjj volt, midőn férje belépett; hozott, mint minden nap rendszeren, egy csomó száraz ágat, melyet az erdőben szedegetett; a száraz ág gyorsan ég, de takarékoskodtak, hogy legalább egy nap eltartson.

Dolog közben Jakabnak melege volt, azután az erdőben galyat is szedegetett, egy kissé megfázott; oly vékonyan volt öltözködve, hogy majdnem dideregve jött haza.

Neje gyorsan jó tüzet gerjesztett, a pattogó tűz körül foglaltak helyet.

Jakab térdén fagyasztotta el életét.

Érezte, hogy nehezen melegszik át, azonnal lefeküdt.

Egy pillanatra azután az anya lefektette a gyermekét is. De Andriska, ne hogy róla elfeledkezék a jó angyal, az ő kis testvére cipőit közel a tűzhöz, a kémény alá tette

— Jobban érzed magad? kérde az asszony.

— Jobban — válaszolt. Ugy hiszem, hogy ha egy kicsit alszom, egy kis jó álom helyre hoz.

— Én bevárom a karácsony megérkezését, szóla és elészedte munkáját. Egy gyapju mellényen dolgozott férje számára

Egy fél óra mulva férje és a két gyermek elaludt.

A nő dolgoztatott és mondoga a: hogy ha majd Jakab fölveszi ezt a jó meleg mellényt, nem fog megfázni. Rá-rágondolt a tulajdonos fenyegetéseire is és nagyon boldogtalannak érzé magát. Nem szólott semmit a férjének, félt, hogy még betegbé teszi... Jobbnak látta, hogy ha egyedül buslakodik.

Fél tizenegy felé egyszerre csak a lámpa kialudt, nem volt olaj benne. A háznál nem volt több, de még pénz sem volt ám, hogy vásárolhasson.

Kevéssel azután a varangok elkezdtek zugni, éjj-féli misére hiva a hívőket. Nem vagyok úgy öltözve, hogy templomba mehessenek, mondogatá a szegény asszony, de a bejáratnál, egy oszlop mellé meghuzom magamat, senkisémet vesz szemügyre, meghallom onnan is a papok énekét és imádkozom a többi asszonyokkal.

Jakab és a gyermekek mindég aludtak.

Csendes léptekkel távozott minden zaj nélkül.

Vagy öt perccel azután, két nő állott meg a kis lak előtt, az egyik lámpással a kezében. Este esett a hó, azután a hó sűrű köd ereszkedett.

— Nincs semmi világosság sem a házban, szóla lassu hangon az egyik nő.

— Ugy van, bizonyosan már lefeküdtök.

— Menjünk be!

— Az ajtó bizonyára csak be van téve, mert falun a szegény emberek nem szokták ajtaikat bezárni.

Az ifjabbik a két nő közül elvette a lámpát kísé- rője kezéből, csendesen kinyitotta az ajtót és egyedül ment be a lakba. Felénen lépdelt a kis Andriska ágya felé, ott megállott. Azután a lámpa fényénél körül nézett, látta, hogy Jakab alszik, a kis gyermek a bölcsőben van. Andriska üde rózsás arca festőileg nézett ki fehér puha párnáján. Ugy látta, hogy a gyermek nem nyitja fel szemeit.

a fent említett szokást szüntessék be s az emlézések kijelölésében minden tantárgynál szigorúan csak a szünidő utáni első egy-egy óra megtartásához kívánt anyaghoz alkalmalkozodjanak. Nagy-Enyed, 1894. január 7-én. Havas Gyula kir. tanfelügyelő.

VEGYES HIREK.

— **Gyarmathy Ernő** az ifjabb nemzedék egyik legjelesebb tagja, néhai Gyarmathy Sámuel curiai bíró s egykor vármegyénk főjegyzőjének fia, most dr. Jenei Elek ügyvédi irodájának szakképzett vezetője. — szép sikerrel tette le a jogtudományi tudori szigorlatot. Gratulálunk!

— **Hymen.** Mult kedden, folyó hó 9-én szép esküvő folyt le özv. Nagy Andorné házában szük családi körben ev. ref. szertartás szerint, melyet az első ev. ref. lelkész Szilágyi Farkas végzett. A házi asszony roknhugát és nevelt leányát, a csinos Bartha Mariskát vette nőül Horváth Pál budapesti főpostai tisztviselő. Az ifjú pár az esti gyorsvonattal jövő állandó tartózkodási helyére, a székes fővárosba utazott. Kísérje őket az új házi tűzhelyhez és tűzhely mellett áldás, zavartalan boldogság!

— **Nagyenyed város gyászünnepe.** — Mult számunkban említettük azt a szomorú évfordulót, mely Nagy-Enyednek 1849 január 8-án történt feldulatására emlékeztet. A gyászünnepe szép közönség jelenlétében folyt le az említett időben és helyen. Esti 6 órát kevéssel követelő fölzendült a tűzoltó zenekar gyászindulója, melyet a polgári dalárda csinos éneke követett. B. Józsa Gyulának tárcánkban olvasható lelkes emlébeszéde jött azután, melyet lelkének egész ifju hevével s szép csengő hangon adott elő. Végül ismét a tűzoltó zenekar játszott s ezzel véget ért a rövid, de főtelő hatású ünnepély, melynek lefolyása alatt a collegium díszesen ki volt világitva.

— **A nagyenyedi vadásztársulat** e hó 13-án dr. Varró László elnöke alatt igen látogatott rendkívüli közgyűlést tartott a vármegyeház kis tanácstermében. A rendkívüli közgyűlés összehívását első sorban több új jelentkező tag felvétele iránti határozat hozatala tette szükségessé s a közgyűlés titkos szavazás után tagjai sorában egyhangulag Zeyk Gábort, br. Kemény Simont, és Kiss Lajost szótöbbséggel pedig Wagner Jánost. A társulatba megalakulása után is már számosan lépve be, így Zeky Dániel főispán, Zeyk Károly, Zeyk Kálmán stb., a társulati tagok száma immáron 28-ra emelkedett s mert az alapszabályok 5. §-a kimondja, hogy a tagok száma 35-nél több nem lehet, — a közgyűlés az alapszabályok 6. §-ában gyökerező jogainál fogva egyhangu határozattal emelte, hogy ha a tagok száma elérte a 30-at, az azután felvételre jelentkezők a 35 tagszám eléréséig, csakis 20 forint beletételei díj befizetése mellett leszenek felvehetőek. A közgyűlés örömmel és köszönettel vette tudomásul elnök azon bejelentését, hogy a nagyenyedi Bethlen-főiskola igazgatója, — azon megkereséssel szemben, hogy a collegiumerődöt vadászterületül bérbe adja, — odanyilatkozott, hogy bérbe ugyan nem adja, de előzetes bejelentésre, — mindig készséggel és díjtalanul átengedi vadászterület rendezése céljából a társulatnak. Pénztárnoki nyilvántartásból tudomást szerzett a közgyűlés arról is, hogy a társulati tagok az 1893. évi vadászudeny alatt nemcsak az ártatlan tepszfűlesek közül hoztak igen sokat terítékre, — hanem őz, vaddisznó és csaszármadar — tehát nemesebb és számottevőbb vadak is estek zsákmányul egy pár nagyobb szabású vadászaton. Egyáltalán a társulat a teli valászdény beállta óta, élenk tevékenységet fejt ki s hogy vadállomány hová tovább dusabb és kiadobb legyen, arról is gondoskodott, midőn Vég Samu és Sándor Albert vadászterületein a segédterületi teendőikkel bizta meg.

— **Az alsóféhermeryei orvos-gyógyszerészegylet.** január hó 8-án tartott szakülésen Papp János gyógy-

szerező mutatta be kísérletileg az arsen minőleges és mennyileges meghatározását. Ugy a kísérletek, mint a hozzáfűzött előadás tudományos színvonalon állottak. dr. Boér orvos társadalmi- és gyakorlati potpourrit ad elő, igen sikerült humorral, dr. Winkler néhány műtétét ismertette, dr. Magyarai az egészségügyi közigazgatás aktuális kérdéseit fejtegette, tekintettel az évi jelentések egybeállítására. Február 2-án d. u. 2 órákor rendkívüli szakülés fog tartatni a nagyenyedi fegyház kórházában, midőn dr. Winkler az intézet gömös betegeit fogja bemutatni.

— **Az izraelita templom javára rendezendő táncestélyre** roszakaratu híresztelek ellenében hangsúlyozzuk, 1. azt, hogy jelszó ott is az egyszerűség és kedélyesség; 2. azt, (a mi különben magától érthető) hogy a felülfizetések nem a mulatság költségeinek fedezésére, hanem tisztán a cél javára fordítatnak.

— **Farsang.** Halomszámra kapjuk a vidám táncmulatságokra és estélyekre szóló meghívókat. Nagyon köszönjük, de még szívesebben vennők, ha t. levelezeink a jótékony célra rendezett vigalmakról értesítenek. E nélkül a felülfizetések stb. közlését, mely lapunknak így is szük hasábjait nagyon elfoglalja, meg kell szakitánunk.

— **A szegény tanulókat segélyző kör** elnökségétől már régebbi idő óta kezeink közt van s eddig tárgyalmaz miatt nem közöltett, a mult hó 9-én tartott estélyéről a köv. elszámolás: a buffetre étel s italneműeket adakoztak: Asztalos Jánosné, Barcsay Albertné, br. Bánffy Kázmérné, gr. Busseul Henrikné, dr. Bocz Józsefné, Bihari Istvánné, Berde Sándorné, Bajnovics, Arthurné, Bartha Zsigáné, Borsai Samuné, Buda Edéné, Bisztritsányi Lajosné, Cirner Józsefné, Cseresyésné, Draweszkyné, Dömök Erzsébet, Erős Istvánné, Elekes Károlyné, Polyovichné, dr. Farnosné, Fogarasi Albertné, Foglár századosné, Farkas Mária, özv. Fuzi Dénesné, Fekete Gyuláné, Grün A. Sámuelné, Horváth Miklósné, Horváth Józsefné, Dr. Havasné, Herepei Károlyné, Harmath Miklósné, Jovian Victorné, Jenei Elekné, Jancsó Sámuelné, Klimesné, özv. Keresztes Józsefné, Klein Árpádné, br. Kemény Endréné, Kovács Ödönné, Kovács Gyuláné, Király Miklósné, Korbuly Bálintné, Kerekes Mihályné, br. Kemény Dénesné, Lenkné, Lótené, Lázár tanárné. (Folytatása következik.)

— **A hushagyóra** egy vidám fiatalokból álló rendezőség jelméz-estélyt tervez, mely valószínűleg a legszebben fog sikerülni.

— **Zalathnán kőfaragó és esiszoló iskolát** kíván Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter létesíteni. Oly üdvös és helyes eszme ez, melynek mielőbbi létesülése valóban kívánatos azon a helyen, a hol a természet dus változatossággal állítja elő a legszebb és érdekesebb kőzeteket.

— **A szegény tanulókat segélyző kör** javára tett adakozások mult számunkban befejezett közlési sorozatát a köv. két újabb adományozással egészítjük ki: Dr. Havasné önga ivén adományozott Luxné 1 frtot és az elnökséghez Gr. Bethlen Bálint 10 frtot. E két adományt a multi zárösszeghez adva: főösszeg 260 frt 14 kr. — Az újabb adakozóknak is hálás köszönet! — Szilágyi Farkas elnök, B. Józsa titkár.

— **Abrudfalván nagy tűz** volt az erdési laknál, melyet csakis az abrudbányai derek tűzoltó testületnek és a polgárságnak buzgó fáradozása folytán lehetett oly módon elfojtani, hogy abból nagyobb veszedelem a fából épült házsorok között nem támadott.

— **Vesztett kutyák.** — Nagy riadalmat okozott Felenyeden 4 ebnek megdühödése, melyek közül azonban három sikerült ártalmatlanra tenni egy-egy puszkagolyóval. A negyedik elmenekült s e tudósításunk keltének idejéig még nem került elő.

— **A balászfalvi műkedvelők** december 27-én saját alapjuk javára tartott előadásának tiszta jövedelme volt 21 frt 55 kr., mely összeggel mint felülfizetést nyugtáznak Neumann Dezső urnak 1 frt 60 krt., Neuschloss Jakob urnak 1 frt 60 krt., Grüner Lajos urnak

1 frt 60 krt., Ágoston Géza urnak 1 frtot, N. N. urnak 20 krt., Fogadják a felülfizetők hálás köszönetünket. A balászfalvi műkedvelők nevében Hencze Imre.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN
Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Egész selyem, mintázott Foulárdokat

(mintegy 450 különböző fajban) méterenkint 75 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, kockás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállit postabér és vámentesen a privátmegrendelők lakására HENNEBERG G. (es. kir. udv. szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postfordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Jó minőségű tűzifa

eladó. 3-3

H á z h o z s z á l l i t v a:

Egy öl = 4 köbméter 10 frt 80 kr
Egy fél öl = 2 köbméter 5 " 40 "
Egy negyedöl = 1 köbméter 2 " 75 "

Szentkirály-utcai raktáramból:

Egy öl = 4 köbméter 10 frt — kr.
Egy fél öl = 2 köbméter 5 " — "
Egy negyedöl = 1 köbméter 2 " 50 "

Utaltványok e ára válthatók:

Papp János, gyógyszerész urnal N.-Enyeden.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír
a legjobb
A LEGKERESETTEBB
SZIVARKA PAPIR
az egészségnek leghasznosabb

(10-52)

Az asztalhoz közelgett, köntöse zsebébe nyult, az asztalra akarta tenni amit kezébe tartott, de a lámpa fényénél észre vette az Andriska által a tűzhely kéménye alá helyezett cipőket. Az ismeretlen remegett, hanem egy kedves mosoly vonult végig ajkain.

Élénken lépdelt a tűzhely felé és finom fehér kezét, többször veté a cipők felibe. Majd az örömtől sugározva, könnyedén, mint egy madár, úgy futott reá váró társnőjéhez.

Mikor az anya éjjel tájban visszatért, férje és a gyermekek még mindig aludtak.

Jakab és neje, hajnalhasadtakor egyszerre ébredtek föl.

— Jól aludtál Jakab? Még rosszul érzed magadat?

— Nem érzem, az álom egészen helyre hozott, egészen jól érzem magamat. Felkelek egy kis tüzet gerjesztek, hogy jó meleg legyen mire a gyermekeket felöltözteted.

— Nem, válaszola a nő, ma ugyis ünnep van, nem dolgozol, pihenj még egy két óráig, én kelek fel először.

E pillanatban ébredt föl Andriska is, megfordult ágyában, félig kibujt a takaró alól és a tűzhely felé nézett nagy szemével, de még alig virradt, nem láthatta az ő kis testvére cipőit.

— Megfázol Andriskám, szóla hozzá anyja, takard be jól magadat, gyorsan.

A gyermek engedelmessékedett de azonnal felemelé értelmes kis fejét. Édes Mama, szóla eljött a jó Angyal az éjjel, szeretném tudni, hogy hozott-e valamit nekem, meg a kis testvéremnek!

— Tegnap este, szóla a nő férjéhez, lámpám kialudt, nincs több olajunk. Én az éjjeli misére mentem, ahogy visszatértem a sötétben, elfelejtettem kis cipőikbe tenni mogyorót és azt a pár darab cukrot, melyet egy hónap óta tartogatok erre az alkalomra.

Jakab sóhajtott.

— Milyen boldogok a gazdagok, szóla keserű hangon, hogy szívők kívánsága szerint nyujthatnak mindent gyermekeiknek.

Ezen szavak a szegény asszonyt a valóra ébreszték és tartóztatta magát, hogy ne sirjon, hanem fölkelt.

— Igen, igen, mindjárt megmondom.

Gyorsan felöltözött és egy szekrényből elévette a cukrot és mogyorót. Örvendett ő maga is; hát gyermekeinek minő öröme lesz? gondola. Amint kezét a kis cipőbe tette, észreverte, hogy már egy másik kéz megelőzte őt. Nem tudta visszatartani meglepetését. Férjéhez futott, többször megsókolta őt.

— Hamis, szóla hozzá örömteljes hangon, hát miért nem mondtad, hogy vettél nekik cukrot. Istenem, milyen boldogok lesznek!

— Lássuk csak, tévé hozzá Jakab; én nem értelek, én nem vettem semmit. Alig tudtam még kenyérré válót is szerezni.

— De hát ezek a cukrok Jakab, ezek a cukrok honnan kerültek ide?

— Talán rosszul láttad?

Elévette a cipőt és megmutatta férjének.

— Igaz, úgy van, szóla.

— Jakab, folytatá a nő, az éjjel, mig én távol voltam, járt valaki nálunk?

— Igen, igen mama, a jó angyal, én láttam.

Az ifju nő kiönté az asztalra a kis cipő tartalmát. A cukrok közül kiesik egy huszfrankos pénzdaráb is.

— Jakab, arany! szóla. Nézd csak.

— Arany biz az, ismétlé a férj, ki azt csak álomnak vélte.

A nő elévette a többi cipőket is, mindenikben egy-egy huszfrankos aranypénz és cukor volt.

— Nyolcvan frank! kiálta örömben, meg vagyunk mentve.

Mint esztévesztett, olyan volt örömben, hol férje ágyához, hol az Andriskához, hol a bölcsőhöz futott, csókolgatta gyermekeit és mutogatta az aranyokat, melyeket a kezében csörgetett. Zokogott, a boldogság, az öröm annyira hatottak reá. Végre nyugodtabb lón; a cukorból adott Andriskának, ki azt rogotatni kezdé.

— Mégis kedves az a jó angyal, szóla egyszerre a kis gyermek; én csak pénzt kértem tőle és nekem még cukrot is hozott.

— Andriská, kérdé az anya, te imént azt mondtad, hogy te láttad a jó angyalt?

— Láttam mama, éjjel fölébredtem, nagy világosságot láttam a szobában és a jó angyalt, ki az égből akkor szállott le. Itt állott egészen előttem, rám nézett, én hamar bezártam szememeimet.

— Öreg volt?

— Nem volt öreg.

— Nem ismerted meg arcát?

— Ah most már értem, szóla az ifju nő, kezeit az égre emelvén. Amaz önző szivtelen ember mellé Isten a könyörület angyalát helyezte.

V....

Arverési hirdetmény.

Alólírott igazgatóság közhírré teszi, hogy a nagyenyedi m. kir. vinczellér iskola saját termékét és tulajdonát képező 1890. és 1891. évi 2536 liter asztali borai, hectonként 20 frt kikialtási ár megállapítása mellett 1894. év január 18-án d. e. 10 órakor az intézet helyiségében nyilvános szóbeli árverésen el fognak adatni.

Arverezni kívánók kötelesek a kikialtási ár 10%-át bánatpénzül előlegesen az igazgató kezéhez lefizetni.

A megvásárolt borokat pedig 1894. év január 27-ig saját hordóikban készpénzlefizetés mellett az intézeti pinczéből elszállíttatni. Az árverezési feltételek az intézet igazgatóságánál a hivatalos órákban megtekinthetők.

A m. kir. vinczellér iskola igazgatósága. Nagy-Enyeden, 1894. január 1.

Mórágó István. igazgató.

2-2

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAP 1894-İK ÉV FOLYAMÁRA.

Megjelen minden vasárnap, díszes kiállításban, tetszetős borítékkal.

A „Képes Családi Lapok” a legerősebb, legérdekesebb és legelőnyösebb képes hetilap, amely szívet és lelket melesztő hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyújt a magyar művelt olvasóközö ségnek.

A „Képes Családi Lapok” a legmagasabb irodalmi színvonalú lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangú írói és írónői tömörülnek; így az 1894. évi első szám következő íróktól hoz közleményeket: JÓKAI MÓR: „Hogy is volt ez a dolog?” (Beszély). BENCZKY BAJZA LENKE: „A sors kockaja” (Regény). TÓLGYESI MIHALY: „A gyümölcs gyűrű” (Humoreszk). P. CSORBA ÁKOS: „A Bos o us partján” (Rajz). STILLER tanár: „A fűzöröl” (Orvosi cikk) stb. stb. Közleményeket írtak e számba: KOMÓCSY JÓZSEF, VARSANYI GYULA, FELEKI SANDOR dr. A regény mellékletet LAUKA GUSZTAV írta, címe: „Pasztoritűz és lidércfény.” — A képek az új év alkalmából valók, s igen találó rajzok. A mi különös érdeket kölesönöz e számnak az hogy az ámban megjelent közlemények íróinak arcképeit, s sajátkezi aláírásait is veszi az olvasó.

A „Képes Családi Lapok” évenként, a szövegbe nyomott több regényt ad elsőrangú írók tollából.

A „Képes Családi Lapok” két hetenként megjelenő melléklapja, a „Hölgyek Lapja” háztartási és divatrosszal ellátva, teljes-n-nekülözhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A „Képes Család Lapok” a fentebb említett szöveg között megjelenő regényeken kívül évenként, több önálló, eredeti, beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

S mindezen előnyök dacára, a „Képes Családi Lapok”-nak a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és Regny-melléklettel együtt, előfizetési ára csak egész év e 6 forint, felévre 3 forint, negyedévre 1 forint 0 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagykorona utca 20. szám küldendők, amely kívánára mutatványsszámokat díj alánul küld bár-inek, ha az iránt levelez lapon megkerestetik.

Aki az egész évre szóló 6 forintos előfizetési összeget 80 kr esomagolási és postaszállítási díjjal egész évre beküld, annak 4 r gényt, — aki felévi 3 frt előfizetési összeget és 40 kr esomagolási és postaszállítási díjjal küld be, annak 2 regényt, s a ki 1 frt 50 kr negyedévi előfizetési díjjal s 20 kr esomagolási és postadíjjal egyszerre küld be, egy eredeti regényt küld ajánlva és díjment sen jutalmul a kiadóhivatal.

A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, V., Nagykorona-utca 20.

5-5

Férfi s női betegségek,

mint bujakór, fekélyek, bőrkütegek, folyások és hólyagburt a legidültébb alakban is, nem a közönséges, hosszadalmas befeeskedésekkel, hanem

irrigáció által saját készülékeimmel és új gyógymódom szerint

vagy esetleg helyi endoszkopikus kezeléssel is alaposan és sikeresen

kezeltetnek. Stricturák, az aggkorban fellepő vizeleti nehézségek; ágyszennyezés, valamint neml gyógyeséggel párosult gerinebajok

galvano-mechanikai módon

sikeresen gyógyíttatnak.

Orrfélék s orrnak bedugulása, valamint a száj és orrnak büzösége az általam feltalált s több 100 esetben kitűnő eredménnyel használt

orrscapkészülékeimmel

rövid idő alatt alaposan gyógyíttatnak.

Galandfereggek, melyek a legerősebb kuráknak ellenállottak, Németországban készült gyógyszeremmel 3 óra alatt gyökeresen eltávolíttatnak.

Dr. Fischer Adolf, orvos-szabész tudor, műtő-nőgyógyász, a „Nyilvános gyógyintézet”-nek rendelő főorvosa és specialista 27 év óta.

Budapesten, Ó-utca 5. sz. I. em. Rendel d. u. 2-5-ig.

Csek díjazott levelekre válasszok s gyógyszerereklől is gondoskodom, 22-26

628 sz./1893.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-enyedi kir. járásbíróóság 420/892 számú végzése által Csertea Afrim végrehajtató javára, Paczalkai Rosin Alexandru és társai ellen 220 frt 34 kr. tőke, ennek 1891. év november hó 7. napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 450 frtra becsült 2 drb ökör, 1 ló, 1 ló-szekér, 18 drb juhtól álló ingóságok nyilvános árverés utján eladotnak.

Mely árverésnek a 4731. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Paczalkán az előjáróság házánál leendő eszközlésre 1894-ik év január hó 29-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitézetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok, ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiízetendő.

Kelt N.-Enyeden, 1894-ik évi január hó 10. napján.

Gajzágó Simon, kir. bír. végrehajtó.

HIRDETMÉNY.

Alólírott közhírré teszem, hogy O.-Lapádon fekvő 96 hold szántó, kaszáló, szőlő, gyümölcsösből álló gazdasági épületekkel ellátott birtokomat, 1894 évi március 1-től 1-6 évre bérbe adom. Értekezhetni lehet alólírott nál lakásán Magyar-utca 62. sz. a.

Nagy-Enyed, 1893. december 29.

3-3

őzv. Grünfeld Lipótné.

Az idő pénz!

MINDEN

Az idő pénz!

Jó háziasszony pénz és időt takarít meg, ha a valódi

Dr. Linck-féle zsirlugliszttel

mosat. — E cikk nem tartalmaz semminemű artalmas anyagot és ennek dacára gyönyörű szép, tiszta fehér mosást idéz elő, anélkül, hogy a ruha színe vagy szövése a legkisebb kárt is szenvedne és kárpótól szappant, szódát, hamuzsirt vagy bármely más gyártmányt.

A mosás a lehető legegyszerűbb, 1/2 kg. Dr. Linck-féle zsirluglisztet 50-60 liter forró vízben felolvasztunk és a ruhát 2-12 órán át — legegyszerűbb éjen át — benn áztatjuk és kézzel vagy géppel való rövid mosás után (igen szennyes helyeket e zsirlugliszttel külön bedörzsöljük) a képzelhető legszebb eredményt értük el.

Számos elismerő irat dicséri a valódi dr. Linck-féle zsirlugliszt kiváló előnyeit.

Százsor kifizeti magát az egyszeri használat.

Raktár Nagyenyeden:

Vásárhelyi Károly, Pallos Gyula és Bisztricsány Lajos kereskedő uraknál.

1-2

Főraktár Magyarország és melléktartományai és

Balkán-Államok részére:

Az idő pénz!

Landauer Ignác és fainál Budapest.

Az idő pénz!

TÉGLAVETŐ ÉS MÉSZTELEPEK.

FÜLKÉKÖRKEMENCZÉK KIS ÉS NAGY ÜZEMRE.

Alólírott cég vállalkozik téglagyárak és telepek teljes berendezésére, szolgáltat építési terveket és gépeket, gondoskodik felügyelő és munkaszemélyzetről. Berendezéseket eszközöl a teljes üzemképességig és biztosítékot nyújt arra nézve, hogy 1000 drb kitűnően égetett téglá, törés nélkül, csak 2 mm. porsszenet, 100 mm. mészégetése csak 26 mm. porsszenet igényel. — Több száz cég elismerő levele és ajánlata rendelkezésre állanak.

6-6

WOJACZEK J. H

cs. és kir. szab. tulajdonos körkemencékre, építészeti vállalkozó és szak-technikus téglagyárak, cement és mész égetők és fűtési berendezés műszaki specialista.

Budapest, Aggteleki-utca 5. sz.

Alapított 1865.

Alapított 1865.